

לא דין תפילין בשבת ויום טוב, וכו' כ' סעיפים:

א. *בשבת (א) ויום טוב (ב) *אסור להניח תפילין, מפני (ג) שהם עצמם אות, ואם מניחים בהם (ד) אות אחר (ה) *היה זלזול לאות שלהם: **ב.** יבחל המועד גם כן (ו) אסור להניח תפילין מהטעם הזה בעצמו, שמי חל המועד (ז) גם הם אות. הגה ריש אומרים שחל המועד חייב בתפילין (כח) יוסף בשם הראשון, וכן נוהגין בכל גלילות אלו (י) להניחם במועד ולברך עליהם, אלא (יא) שאין מברכים עליהם (יב) בקול רם בבית הכנסת כמו שאר ימות השנה:

לב סדר כתיבת תפילין, וכו' נ"ב סעיפים:

א. *מזנות תפילין שכתב ארבע פרשיות שהן קדש לי כל בכור יצד למועדה, והיה כי יביאך עד ימימה, קצ צריך לומר.

א מנחות לה.

(*) ער למועדה מומים ימימה, קצ צריך לומר.

שערי תשובה

אסור. עין באר היטב. וצ"ע סימן שח ב"ש"ש. ובהנ"ל יוסף פאן כתב דהכי נקטינן שלא לטלטל תפילין בשבת, וצ"ע בפרי חדש סימן תצו שכתב, אני הלכתי למצרים ורציתי היה לזוזי לארץ ישראל טוב"ב, ביום טוב שני בבקר בביתי בצנעא הנחתי תפילין וקראתי שמע כו' ואחר כך הלכתי לבית הכנסת כו' עין שם רש"ם יבאר אם ירצה ה'.

(א) אסור. הינו, אם מניחן לשם מצוה, ואז עובר משום כל תוסית, מנן אברהם, וצ"ע עלת המיד: (ב) אסור. עין בספר משנה שכתב, ונחלקו המפרשים בחל המועד, יש מהם אומרים ויבטל יום טוב הם ואין מניחין בהם תפילין, ויש אומרים שמניחין, וכן נראה מדברי רבנו שכתב בפרק ז משביתת יום טוב פותב אדם תפילין לעצמו וכו', ע"פ שם. וצריך עיון שהוא ד"ל כתב להפוך שם בפרק י משביתת יום טוב וזה לשונו, אין לו מה יאכל נראה שטעמו מפני שהוא סובר שאין מניחין תפילין בחל המועד ויבטל יום טוב הוא עד פאן לשונו, הרי שכתב בדיעת הרמב"ם שאין מניחין תפילין בחל המועד הפך מה שכתב פאן בהלכות תפילין וצריך עיון, יד אהרן. וצ"ע עלת המיד: (ג) בקול רם. וכתב רס"ו, תמזה הוא כלפי שמיא מי מחלקתן בין סתר לגלוי, על פן שפיר להניחם בלא ברכה. וכן פסק בספר תמים דעים סימן מ' שלא לברך עליהם. ובלקחם חמורות כתב הטעם שרבים חולקים שלא לברך בחל המועד, ואותן שראו להעמיד על הדין ולברך הנהיגו לברך בהשאי כפי שלא יבאו ליד מחלקת, וכן לכתב ברוך שם קבור מלכותו לעולם ועד. וכתב המגן אברהם שלא ילך בהם פרשות הרבים רק יניחם בבית הכנסת ויבססר אליה רבה חולק עליו רבינו דמניחין בבית הכנסת פרטים מה לי בהליכתן פרשות הרבים. כתב בכתבי מהר"א סימן קג וכתב יוסף הביאו סימן כח, דאוחו הקניית תפילין בחל המועד בלא ברכה אפלו הכי אסור לכתב ולהשיח בין תפילין לתפילין עין שם, והינו שיחת חלין אבל קדיש או קרישה מותר לאותן הקנייתין בחל המועד בלא ברכה, עין מגן אברהם בסימן כה סעיף קטן יד וסעיף קטן יז ור"ע. והמחבר יד אהרן כתב דאשתמיט לקרב מגן אברהם דברי מהר"א אלו ודאיל וכתב דהמניח בחל המועד בלא ברכה ראשי לעטות, עין שם, ולא דק, דחלוק יש בין להשיח שיחת חלין או לעטות קדיש וקרישה. והמניח בציני האריך עולה על דעתו שאשתמיט מהמחבר מגן אברהם דברי מהר"א, הא המגן אברהם הביאו בסעיף קטן יד, עין שם, ואדרבה מוטב אשתמיט מה שכתב מגן אברהם בסעיף קטן יד וקל להבין. וצ"ע לציל סימן כה סעיף קטן יא:

משנה ברורה

א (א) ויום טוב. (א) ויום טוב שני נמי בכלל, לדין בני חוץ לארץ: **(ב) אסור להניח.** ואפלו בטלטול (א) יש אומרים גם כן דאסור, אם לא לצורך גופם או מקומם, כשאר כלי שמלאכתו לאסור. ויש אומרים, דכדי שלא יפלו או שלא יגבסו נמי מותר לטלטלם ממקום למקום, ובמקום הדחק יש להקל, וצ"ע בבאור הלכה: **(ג) שהן עצמם אות.** בין הקדוש ברוך הוא ובין ישראל, שנאמר כי אות היא ביני וגו', ויום טוב (א) גם כן מקרי אות, דבפסח מצרים כתיב אות והוקשו כל מוצאי ה' בפסח אומר: **(ד) אות אחר.** דהינו תפילין דכתיב בהו והיה לך לאות על ירך: **(ה) הנה זלזול.** וגם עובר משום לאו דכל תוסית. והוא שהניחן לשם מצוה, (א) אבל במניחן שלא לשם מצוה אין בו משום כל תוסית וגם משום זלזול (א) אין בו, אם לא (א) שמניחן בפרהסיא דאז אסור מדרבנן. (א) ויש מתמירין בכל גווי, אם לא שמניחם בבית, כגון המוצא תפילין בשבת בשדה מותר ללבשם ולהכניסם לעיר דרך מלבוש, כמו שכתבאר לקמן בסימן שא: **ב (ו) גם הם אות.** בפסח אכילת מצה ובסכה ושיבת הסכה. והיש אומרים סבירא להו כיון שמתרין בעשיית מלאכה מן התורה ליכא אות: **(ז) להניח במועד.** וחליצת התפילין צריך להיות בחל המועד (א) קדם הליל. ועלשו נהגו איזה אנשים לסלקן אחר קדושה של תפילת שמונה עשרה, (א) ומכל מקום צריכין לזהר לכתב לשמח תורת התפילה: **(ח) שאין וכו'.** פירוש, (א) משום דיש מניחים ויש שאינם מניחים, או אין מברכים, יש לברך בהשאי כדי שלא לבא ליד מחלקת, וכן (א) לא ילך בהם פרשות הרבים לבית הכנסת. (א) והאחרונים הסכימו לדעת הש"י דיותר טוב להניחן בלי ברכה, כי בהכרח אין מעבדות וספק ברכות להקל, ובפרט שהג"א ז"ל כתב שאין לדעת ה"ש אומרים עקר בש"ס, ועל כל פנים לענין ברכה בודאי יש להתמיר. גם קדם ההנחה יחשב בדעתו, אם אני מתיב אני מניחן לשם מצוה, כנ"ל. ואם לאו אין אני מניחן לשם מצוה, וכזה יצא ד"י בלי עלמא, דאף להסוכרים דחל המועד אינו זמן תפילין אינו עובר על כל תוסית, כיון שאינו מכתב בהנחתם לשם מצוה ודאי. וכל שכן שאין לתש כזה לאסור זלזול של אות חל המועד, דזה גם כן אינו אלא במתכונ לשם מצוה, ותפילין דרפנו תם אין להניחם בחל המועד ופרי מגדים. עוד כתבו האחרונים ונהיבאו בארצות החיים עין שם, דאין נכון שביית הכנסת אתה קצתם יניחו תפילין וקצתם לא יניחו, משום לא התגדרו. ומי שאין מניח תפילין בחל המועד, שמתפלל בבית המדרש שמניחין תפילין, יש לו גם כן להניחן וכלי ברכה. וצובר שנהגו להניח תפילין אין להם לשנות מנהגם:

שער הציזון

א (א) ארצות החיים בשם רש"י: (א) עין בבאור הלכה: (א) אחרונים: (ד) מגן אברהם: (ה) מגן אברהם בסימן כט: (ו) כ"ח בסימן זה ופרי מגדים בסימן שח במשפעת וכן סעיף קטן ג: (ז) ש"ס בסימן שח סעיף קטן ג עין שם: **ב (ח) ש"ס:** (א) פרי מגדים: (ב) אליה וזוטא ומישב כזה קשת הש"ס: (ג) מגן אברהם: (ד) פרי מגדים ומקצות השקל ודרך החיים ודאי אדם:

א מנחות לו ורש"י צו. ב תשובת הרשב"א בשם התוספות והראב"י תשובת הר"י קארן ורש"י במדרש הנעלם בשיר השירים וספר העתים בשם פאן.